

آیا پادشاهی کردن کودک تا ۷ سالگی صحیح است؟

اینکه گفته می شود بچه در هفت سال اول زندگی باید مثل پادشاه زندگی کند و باید آزاد باشد، بدان معناست که نباید بچه را دعوا کنیم؟ آیا می توان این جمله را به عنوان یک قانون تربیتی اعمال کرد؟

*دکتر فرخنده مفیدی: اینکه گفته می شود بچه در هفت سال اول زندگی باید مثل پادشاه زندگی کند و باید آزاد باشد، بدان معناست که نباید بچه را دعوا کنیم؟ آیا می توان این جمله را به عنوان یک قانون تربیتی اعمال کرد؟

به گزارش سلامت نیوز به نقل از سپیده دانایی، این عبارت که کودکان در هفت سال نخست زندگی، پادشاهانند و نباید کاری به کار آنها داشت، جمله معروفی است که در میان مردم به شدت رواج دارد، به خصوص که این نگاه پیامبرگرمی اسلام (ص) و ائمه اطهار (ع) درباره تربیت فرزند است و جزئی از فرهنگ دینی ماست. به طور کلی معنایی که از این عبارت استخراج می شود، این است که کودک، در هفت سال نخست زندگی محوریت خاصی دارد و استقلال او باید محترم شمرده شود، به خصوص که گرایش ذاتی کودک در این دوران به سمت تحرک، جنب و جوش و کنجکاوی است و در این دوره از زندگی به دنبال تجربیات تازه و نو است. به همین دلیل هم نباید کارهایی که انجام می دهد با اجبار یا قوانین و مقررات سختگیرانه همراه باشد، حتی به مهدها یا مراکز پیش دبستانی که پذیرای کودکان زیر هفت سال هستند نیز توصیه می شود آموزش هایشان را به صورت رسمی، خشک، محدود و سازمان دهی شده به کودکان ارائه نکنند تا بچه ها با آزادی و به کارگیری تمام حواس شان، ببینند، لمس و تجربه کنند.

البته در همین جا بد نیست به این موضوع هم اشاره کنیم که اگرچه ظاهراً بسیاری از پدران و مادران جوان اظهار می کنند که هفت سال اول زندگی کودک، دوران پادشاهی اوست، اما اگر بچه کاری برخلاف آسایش و آرامش آنها انجام دهد، عصبانی شده و شیوه های مستبدانه ای در برخورد با کودک پیش می گیرند. از سوی دیگر، نباید این تصور پیش بیاید که می توانیم با استناد به این جمله به کودکان اجازه انجام هر کاری را بدهیم؛ مسلماً در موقعیتی که امنیت جانی و روانی کودک در میان باشد، این امنیت، اهمیت بیشتری پیدا می کند و در چنین زمانی محدودیت هایی برای کودک باید ایجاد شود ولی با همه اینها شیوه درست تر این است که محیط بازی کودکان را امن کنیم تا آنها بدون ترس و دغدغه بتوانند کنجکاوی کنند و ضمن بازی، آموزش هم ببینند.

در کنار ایمن سازی باید به خانواده ها هم آگاهی دهیم تا قابلیت ها و خصوصیات رفتاری بچه ها را بشناسند و بدانند که کودکی یعنی جنب و جوش، کنجکاوی برای اکتشاف، به دست آوردن تجربیات تازه، شیطنت و تحرک خستگی ناپذیر. اگر والدین و اطرافیان کودک به این خصوصیات آگاهی داشته باشند، قدرت تحمل شان هم زیاد می شود و به سرعت از کوره در نمی روند. اگر پدر و مادر واقعاً می خواهند بر مبنای هفت سال آقایی با کودک رفتار کنند، این را هم باید بدانند که کودک زیر هفت سال، مقررات، نصایح و چرایی درست و نادرست را نمی فهمد و با تذکر شفاهی «بکن، نکن» یا «درسته، غلطه» تربیت نمی شود؛ بلکه رفتار والدینش را می بیند و از آنها تقلید می کند. مثلاً با دیدن احتیاط بزرگ ترها در برخورد با اشیاء داغ، یاد می گیرد که به کتری داغ دست نزند.

*روان شناس و مشاور